

- 2 kap. 2 § Mottagning för toalettavfall bör inte vara ett krav för alla fritidsbåtshamnar.

I dag finns fungerande lösningar där man samverkar, till exempel delar närbelägna hamnar på en tömningsstation. Eller att hamnen, fram för allt små hamnar, ligger nära en större där det finns tömningsstation. Det skulle krävas stora resurser för att tömma stationerna om varje hamn hade en egen.

Däremot borde det finnas en tömningsstation för toalettavfall på varje sjömack, precis som i Finland. Båtagaren kan då tömma toalettanken på samma gång som man fyller drivmedelstanken.

- 5 kap. 4 §
Det finns en risk att hamnarna kommer använda denna i stor utsträckning. Därför behövs ett förtydligande om vad det innebär att det inte föreligger något behov. Genom exempel i ett allmänt råd, eller en tydligare skrivning i paragrafen.

Det uppstår avfall från de allra flesta båtar, utom små jollar och snipor etc. Det är inte troligt att det finns något flertal hamnar med enbart så små båtar.

- 5 kap. 1-3, 6, 8-9 §
Att varje avfallsplan ska godkännas är inte den bästa miljönyttan, då det skulle krävas stora resurser från miljökontoren. Inte heller att varje plan ska revideras och godkännas på nytt med högst 5 års mellanrum. Hamnarna kan istället ha planen som en del i sin egenkontroll, med genomgång minst en gång/ år och uppdatering vid behov. Planen ska ingå i tillsynen tillsammans med egenkontrollen i sin helhet, och kunna visas upp vid begäran från tillsynen.